

Dziennik Urzędowy L 3

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
5 stycznia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 4/2008 z dnia 4 stycznia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 10
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 5/2008 z dnia 4 stycznia 2008 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1282/2001 w odniesieniu do końcowej daty składania deklaracji zbiorów i produkcji na rok gospodarczy 2007/2008** 12
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 6/2008 z dnia 4 stycznia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego (Wersja skodyfikowana)** 13

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 3/2008

z dnia 17 grudnia 2007 r.

w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 2826/2000⁽¹⁾ i rozporządzenia Rady (WE) nr 2702/1999⁽²⁾ Wspólnota może prowadzić działania informacyjne i promocyjne na rynku wewnętrznym i na rynkach krajów trzecich w odniesieniu do niektórych produktów rolnych. Wyniki uzyskane do chwili obecnej są bardzo zachęcające.

(2) Biorąc pod uwagę zdobyte doświadczenia, perspektywy rozwoju sytuacji na rynku zarówno wewnątrz Wspólnoty, jak i poza nią, a także nowy kontekst handlu międzynarodowego, należy opracować spójną całościową politykę informacyjną i promocyjną dotyczącą produktów rolnych i sposobów ich produkcji, a także dotyczącą artykułów spożywczych wytwarzanych na bazie produktów rolnych zarówno na rynku wewnętrznym, jak i w krajach trzecich, unikając jednocześnie zachęcania do spożycia określonego produktu ze względu na jego konkretne pochodzenie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007 (Dz.U. L 273 z 17.10.2007, str. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2702/1999 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych w państwach trzecich, dotyczących produktów rolnych (Dz.U. L 327 z 21.12.1999, str. 7). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2060/2004 (Dz.U. L 357 z 2.12.2004, str. 3).

(3) Celem uzyskania pełnej jasności należy więc uchylić rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 i (WE) nr 2826/2000 i zastąpić je jednym rozporządzeniem, zachowując jednocześnie charakter działań w zależności od miejsca ich realizacji.

(4) Polityka taka korzystnie uzupełnia i wzmacnia działania prowadzone przez państwa członkowskie poprzez wzmocnienie wizerunku tych produktów wśród konsumentów we Wspólnocie i w krajach trzecich, w szczególności w odniesieniu do jakości, wartości odżywczych i bezpieczeństwa artykułów spożywczych oraz metod ich produkcji. Ten rodzaj działalności, pomagając w zdobywaniu nowych rynków zbytu w krajach trzecich, może też wywierać efekt mnożnikowy na inicjatywy krajowe lub prywatne.

(5) Należy ustanowić kryteria wyboru danych produktów i sektorów oraz tematów i rynków objętych programami wspólnotowymi.

(6) Działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych w krajach trzecich powinny móc obejmować zarówno produkty, które korzystają z refundacji wywozowych, jak i produkty, które z nich nie korzystają.

(7) Realizacja działań powinna zostać zapewniona w ramach programów informacyjnych i promocyjnych. W celu zapewnienia spójności i skuteczności programów należy określić wytyczne dla działań prowadzonych na rynku wewnętrznym, ustalające dla każdego produktu lub sektora ogólne wytyczne w odniesieniu do zasadniczych elementów tych programów wspólnotowych.

(8) W związku z technicznym charakterem zadań, jakie mają zostać wykonane, należy przewidzieć możliwość wsparcia Komisji przez komitet ekspertów w dziedzinie komunikacji lub zwrócenia się przez nią do asystentów technicznych.

- (9) Należy ustalić kryteria finansowania działań. Zgodnie z zasadą ogólną Wspólnota powinna pokrywać tylko część kosztów działań, tak aby uczynić odpowiedzialnymi organizacje inicjujące i zainteresowane państwa członkowskie. Jednak w wyjątkowych wypadkach bardziej odpowiednie może być odstąpienie od żądania wkładu finansowego od zainteresowanych państw członkowskich. W przypadku informacji o pewnych systemach wspólnotowych w zakresie pochodzenia produktu, produkcji ekologicznej i etykietowania, jak również symboli graficznych określonych w przepisach dotyczących rolnictwa, w szczególności w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych, podział finansowania między Wspólnotę i państwa członkowskie można uzasadnić potrzebą dostarczenia informacji o tych stosunkowo nowych środkach.
- (10) W celu zapewnienia najwyższej wydajności kosztowej wybranych działań należy przewidzieć powierzenie wdrożenia działań, w drodze odpowiednich procedur, organom posiadającym niezbędne struktury i kompetencje.
- (11) Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenia oraz wyniki działań promocyjnych prowadzonych przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek, należy jednak przewidzieć możliwość kontynuacji powierzania jej przez Wspólnotę realizacji działań objętych zakresem jej kompetencji. Należy także umożliwić Wspólnocie poszukiwanie pomocy u podobnych organizacji międzynarodowych w zakresie innych produktów.
- (12) W celu kontroli prawidłowej realizacji programów oraz skutków działań należy przewidzieć skuteczne monitorowanie przez państwa członkowskie, a także ocenę wyników dokonywaną przez niezależny organ.
- (13) Wydatki poniesione na finansowanie działań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu należy traktować, w zależności od danego przypadku, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾.
- (14) Należy przyjąć środki niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Działania informacyjne i promocyjne dotyczące produktów rolnych i metod ich produkcji oraz artykułów

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1437/2007 (Dz.U. L 322 z 7.12.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

spożywczych wytworzonych w oparciu o produkty rolne, prowadzone na rynku wewnętrznym lub w krajach trzecich i określone w art. 2, mogą być finansowane w całości lub częściowo z budżetu Wspólnoty na warunkach przewidzianych niniejszym rozporządzeniem.

Działania te są realizowane w ramach programu informacji i promocji.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, nie mogą być ukierunkowane na konkretną markę ani zachęcać do konsumpcji produktu ze względu na jego określone pochodzenie. Pochodzenie produktu objętego działaniami może być jednak wskazane w przypadku nazw nadawanych na mocy przepisów wspólnotowych.

Artykuł 2

Działania informacyjne i promocyjne

1. Działaniami, o których mowa w art. 1 ust. 1, są:

- a) działania związane z kreowaniem wizerunku firmy, promocją i reklamą, które w szczególności podkreślają istotne cechy i zalety produktów wspólnotowych, zwłaszcza w zakresie jakości i bezpieczeństwa artykułów spożywczych, specyfiki metod produkcji, wartości odżywczych i zdrowotnych, etykietowania, dobrostanu zwierząt i poszanowania środowiska;
- b) kampanie informacyjne, dotyczące w szczególności systemów wspólnotowych obejmujących chronioną nazwę pochodzenia (AOP), chronione oznaczenie geograficzne (IGP), tradycyjne specjalności gwarantowane (STG) i produkcję ekologiczną, a także innych systemów wspólnotowych dotyczących norm jakości i etykietowania produktów rolnych i artykułów spożywczych oraz innych symboli graficznych określonych w mających zastosowanie przepisach prawa wspólnotowego;
- c) działania informacyjne dotyczące wspólnotowych systemów odnoszących się do jakości win produkowanych w określonych regionach (win o kontrolowanej jakości, posiadających geograficzne oznaczenie miejsca pochodzenia), win mających oznaczenie geograficzne oraz napojów spirytusowych mających oznaczenie geograficzne lub zastrzeżone tradycyjne oznaczenie;
- d) badania mające na celu dokonanie oceny wyników działań informacyjnych i promocyjnych.

2. Na rynku wewnętrznym działania, o których mowa w art. 1 ust. 1, mogą również przyjąć formę uczestnictwa w pokazach, targach i wystawach o znaczeniu krajowym lub europejskim, poprzez organizację stoisk mających na celu polepszenie wizerunku produktów wspólnotowych.

3. W krajach trzecich działania, o których mowa w art. 1 ust. 1, mogą również przyjąć następujące formy:

- a) działania informacyjne dotyczące wspólnotowego systemu win stołowych;
- b) uczestnictwo w pokazach, targach i wystawach o znaczeniu międzynarodowym, zwłaszcza poprzez organizację stoisk mających na celu polepszenie wizerunku produktów wspólnotowych;
- c) badania nowych rynków, konieczne do rozszerzenia rynków zbytu;
- d) wizyty handlowe na wysokim szczeblu.

Artykuł 3

Sektory i produkty, których to dotyczy

1. Sektory lub produkty, które mogą zostać objęte działaniami, o których mowa w art. 1 ust. 1, które mają być zrealizowane na rynku wewnętrznym, ustala się z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- a) celowości zwrócenia uwagi na jakość, typowe cechy, specyfikę metod produkcji, wartości odżywcze i zdrowotne, bezpieczeństwo, dobrostan zwierząt lub poszanowanie środowiska danych produktów za pomocą kampanii tematycznych lub ukierunkowanych na określone cele;
- b) wprowadzenia w życie systemu etykietowania z informacjami dla konsumenta, a także systemu kontroli i śledzenia produktów;
- c) konieczności rozwiązywania specyficznych lub przejściowych trudności w poszczególnych sektorach;
- d) celowości dostarczenia informacji dotyczących programów wspólnotowych AOP/IGP, STG i produktów ekologicznych;
- e) celowość dostarczania informacji o systemach wspólnotowych w zakresie wina o kontrolowanej jakości, posiadającego geograficzne oznaczenie miejsca pochodzenia, wina mającego oznaczenie geograficzne oraz napojów spirytusowych mających oznaczenie geograficzne lub zastrzeżone tradycyjne oznaczenie.

2. W szczególności następujące produkty mogą zostać objęte działaniami, o których mowa w art. 1 ust. 1, które mają być zrealizowane w krajach trzecich:

- a) produkty przeznaczone do konsumpcji bezpośredniej lub do przetwarzania, dla których istnieją możliwości wywozu lub nowe rynki zbytu w krajach trzecich, szczególnie w przypadku gdy nie będą konieczne refundacje wywozowe;

- b) produkty typowe lub produkty jakościowe, mające dużą wartość dodaną.

Artykuł 4

Wykaz tematów, produktów i krajów, które mogą zostać objęte działaniami

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, Komisja sporządza wykazy tematów i produktów określonych w art. 3 oraz krajów, których to dotyczy. Wykazy te podlegają przeglądowi co dwa lata. Jednak w razie konieczności wykazy te mogą być w międzyczasie zmieniane według tej samej procedury.

Przy wyborze krajów trzecich należy brać pod uwagę rynki krajów trzecich, w których istnieje faktyczny lub potencjalny popyt.

Artykuł 5

Wytyczne

1. Do celów promocji na rynku wewnętrznym, dla każdego wyodrębnionego sektora lub produktu, Komisja określa zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, wytyczne określające założenia strategii, z którą muszą być zgodne propozycje programów informacyjnych i promocyjnych.

Wytyczne te zawierają ogólne wskazania, w szczególności dotyczące:

- a) celów i kierunków działań;
- b) wskazania jednego lub więcej tematów objętych wybranymi działaniami;
- c) rodzaju działań, jakie mają zostać podjęte;
- d) czasu trwania programu;
- e) orientacyjnego rozdzielenia dostępnych środków finansowych, stanowiących wkład Wspólnoty w realizację programów, w rozbiciu na rynki i rodzaj planowanych działań.

W zakresie promocji świeżych owoców i warzyw zwraca się szczególną uwagę na działania promocyjne skierowane do dzieci w placówkach szkolnych.

2. Do celów promocji w krajach trzecich Komisja może określić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, wytyczne określające założenia strategii, z którą muszą być zgodne propozycje programów informacyjnych i promocyjnych dla niektórych lub dla wszystkich produktów, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Artykuł 6

Organizacje odpowiedzialne za realizację działań informacyjnych i promocyjnych

1. W celu realizacji działań, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), b) i c), ust. 2 i ust. 3 lit. a), b) i c), oraz zgodnie z wytycznymi, o których mowa w art. 5 ust. 1, i z zastrzeżeniem ust. 2 niniejszego artykułu, organizacja(-e) branżowa(-e) lub międzybranżowa(-e) reprezentująca(-e) zainteresowany(-e) sektor(-y) w jednym lub większej liczbie państw członkowskich lub na poziomie wspólnotowym, opracowuje(-ą) propozycje programów informacyjnych i promocyjnych trwających maksymalnie trzy lata.

2. Jeżeli podjęto decyzję o działaniach promocyjnych w krajach trzecich w sektorze oliwy z oliwek oraz olejów spożywczych Wspólnota może je realizować za pośrednictwem Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek.

W przypadku innych sektorów Wspólnota może uzyskać pomoc organizacji międzynarodowych dających podobne gwarancje.

Artykuł 7

Opracowanie i przekazywanie programów informacyjnych i promocyjnych

1. Państwa członkowskie opracowują specyfikację ustanawiającą warunki i kryteria oceny programów informacyjnych i promocyjnych.

Zainteresowane państwo(-a) członkowskie bada(-ją) stosowność każdego zaproponowanego programu i weryfikują jego zgodność z niniejszym rozporządzeniem, wytycznymi opracowanymi na podstawie art. 5 oraz stosownymi specyfikacjami. Sprawdzają także efektywność cenową danego programu.

Po zbadaniu programu(-ów) państwo(-a) członkowskie sporządza(-ją) wykaz zawierający programy wybrane w ramach limitu dostępnych środków i zobowiązuje(-ą) się do uczestniczenia w ich finansowaniu, jeżeli ma to miejsce.

2. Państwo(-a) członkowskie przesyła(-ją) Komisji wykazy programów, o których mowa w ust. 1 akapit trzeci, a także jedną kopię każdego programu.

Jeżeli przedłożony program (lub niektóre działania w ramach tego programu) zostanie uznany przez Komisję za niezgodny z przepisami wspólnotowymi lub, w odniesieniu do działań, jakie mają być zrealizowane na rynku wewnętrznym, za niezgodny z wytycznymi, o których mowa w art. 5, lub jeżeli nie jest on efektywny cenowo, powiadamia ona dane państwo(-a) członkowskie w terminie, który zostanie ustalony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2,

o braku kwalifikowalności części lub całości danego programu. W przypadku nieotrzymania takiej informacji we wskazanym terminie program uważa się za zakwalifikowany.

Państwo(-a) członkowskie bierze(biorą) pod uwagę ewentualne uwagi przedstawione przez Komisję i przesyła(-ją) Komisji wykaz programów zrewidowanych po uzgodnieniu z organizacjami inicjującymi, o których mowa w art. 6 ust. 1, w terminie, który zostanie ustalony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 8

Wybór programów informacyjnych i promocyjnych

1. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, Komisja decyduje, które programy zostaną zatwierdzone i ustala odpowiadające im budżety. Przyznaje się pierwszeństwo programom zaproponowanym przez kilka państw członkowskich lub programom przewidującym działania w kilku państwach członkowskich lub krajach trzecich.

2. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, Komisja może ustalić dolne lub górne pułapy w odniesieniu do rzeczywistych kosztów programów zatwierdzonych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Pułapy te mogą być modyfikowane w zależności od charakteru danego programu. Stosowane kryteria mogą zostać określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 9

Procedura w przypadku braku programów działań informacyjnych dla rynku wewnętrznego

1. W przypadku braku programów, które mają zostać zrealizowane na rynku wewnętrznym w odniesieniu do jednego lub kilku działań informacyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), przedstawionych zgodnie z art. 6 ust. 1, zainteresowane państwo(-a) członkowskie opracowuje(-ą) program i specyfikację w oparciu o wytyczne, o których mowa w art. 5 ust. 1, oraz wybiera w drodze publicznego zaproszenia do składania ofert organ odpowiedzialny za realizację programu, jaki dane państwo(-a) zobowiązuje(-ą) się współfinansować.

2. Państwo(-a) członkowskie przesyła(-ją) Komisji program wybrany zgodnie z ust. 1 wraz z uzasadnioną opinią dotyczącą:

- a) stosowności programu;
- b) zgodności programu z przepisami niniejszego rozporządzenia lub, w stosownym przypadku, z mającymi zastosowanie wytycznymi oraz spełniania przez proponowany organ tych przepisów lub, w stosownym przypadku, tych wytycznych;

c) oceny efektywności cenowej programu.

3. Do celów związanych ze zbadaniem programów przez Komisję stosuje się art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 1.

4. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, Komisja może ustalić dolne lub górne pułapy w odniesieniu do rzeczywistych kosztów programów zatwierdzonych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Pułapy te mogą być modyfikowane w zależności od charakteru danego programu. Stosowane kryteria mogą być określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 10

Działania informacyjne i promocyjne, jakie mają być zrealizowane z inicjatywy Komisji

Na podstawie informacji komitetu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, lub, w stosownym przypadku, komitetu utworzonego na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, Stałego Komitetu ds. Chronionych Oznaczeń Geograficznych i Chronionych Nazw Pochodzenia utworzonego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽²⁾ lub Stałego Komitetu ds. Gwarantowanych Tradycyjnych Specjalności utworzonego na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami⁽³⁾, Komisja może podjąć decyzję w sprawie przeprowadzenia jednego lub kilku następujących działań:

a) w odniesieniu do działań, jakie mają być zrealizowane na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich:

(i) działania, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia;

(ii) działania, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c) oraz w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, jeżeli są one działaniami o znaczeniu wspólnotowym lub jeżeli nie została przedstawiona żadna odpowiednia propozycja zgodnie z art. 6 i 9 niniejszego rozporządzenia;

b) w odniesieniu do działań, jakie mają być zrealizowane w krajach trzecich:

(i) działania, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia;

(ii) działania, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) oraz w art. 2 ust. 3 lit. a), b) i c) niniejszego rozporządzenia, jeżeli są one działaniami o znaczeniu wspólnotowym lub jeżeli nie została przedstawiona żadna odpowiednia propozycja zgodnie z art. 6 i 9 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Organy odpowiedzialne za realizację programów i działań

1. Komisja wybiera w drodze przetargu nieograniczonego lub ograniczonego:

a) ewentualnych asystentów ds. technicznych niezbędnych w celu przeprowadzenia oceny propozycji programów określonych w art. 7 ust. 2, w tym proponowanych organów odpowiedzialnych za realizację programów;

b) organ(-y) odpowiedzialny(-e) za realizację działań, o których mowa w art. 10.

2. Po przeprowadzeniu odpowiedniej procedury konkursowej organizacja inicjująca dokonuje wyboru organu, który realizuje programy wybrane zgodnie z art. 7 ust. 1.

Jednak w pewnych okolicznościach ustalanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, organizacja inicjująca może sama zostać upoważniona do realizacji pewnych części programu.

3. Organy, którym powierzono realizację działań informacyjnych i promocyjnych, muszą posiadać wiedzę fachową na temat danych produktów i rynków oraz posiadać środki niezbędne do zapewnienia jak najbardziej wydajnej realizacji działań, z należyтым uwzględnieniem wspólnotowego wymiaru danych programów.

Artykuł 12

Monitorowanie programów

1. Grupa monitorująca, składająca się z przedstawicieli Komisji, zainteresowanych państw członkowskich oraz organizacji inicjujących, zapewnia monitorowanie zatwierdzonych programów, o których mowa w art. 8 i 9.

2. Zainteresowane państwa członkowskie są odpowiedzialne za prawidłowe wykonanie zatwierdzonych programów, o których mowa w art. 8 i 9, oraz za płatności odnoszące się do tych programów. Państwa członkowskie czuwają nad zachowaniem zgodności materiałów informacyjnych i promocyjnych wyprodukowanych w ramach tych programów z przepisami prawa wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1319/2007 (Dz.U. L 293 z 10.11.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 1.

Artykuł 13

Finansowanie

1. Bez uszczerbku dla ust. 4 Wspólnota finansuje w całości działania, o których mowa w art. 10. Wspólnota finansuje także w całości koszty związane z asystentami ds. technicznych wybranymi zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a).

2. Udział Wspólnoty w finansowaniu zatwierdzonych programów, o których mowa w art. 8 i 9, nie przekracza 50 % rzeczywistych kosztów tych programów. W przypadku programów informacyjnych i promocyjnych trwających dwa lub trzy lata udział ten nie może przekroczyć tego pułapu w żadnym roku realizacji programu.

Udział procentowy, o którym mowa w akapicie pierwszym, wynosi 60 % dla działań promocyjnych dotyczących owoców i warzyw przeznaczonych specjalnie dla dzieci w placówkach szkolnych we Wspólnocie.

3. Organizacje inicjujące uczestniczą w finansowaniu zaproponowanych przez siebie programów, pokrywając co najmniej 20 % rzeczywistych kosztów programów, przy czym pozostałą różnicę pokrywa(-ją) zainteresowane państwo(-a) członkowskie, jeżeli ma to miejsce, biorąc pod uwagę udział finansowy Wspólnoty, o którym mowa w ust. 2.

Odpowiednie udziały państw członkowskich i organizacji inicjujących są ustalane w momencie przedstawienia programów Komisji zgodnie z art. 7 ust. 2.

Płatności dokonywane przez państwa członkowskie lub organizacje inicjujące mogą pochodzić z wpływów o charakterze parafiskalnym lub z obowiązkowych składek.

4. W przypadku gdy art. 6 ust. 2 ma zastosowanie, po zatwierdzeniu programu Wspólnota wpłaca właściwą część finansowania na rzecz danej organizacji międzynarodowej.

5. W odniesieniu do programów, o których mowa w art. 9, zainteresowane państwa członkowskie przejmują część finansowania niepokrytą przez Wspólnotę.

Wpłaty państw członkowskich mogą pochodzić z wpływów o charakterze parafiskalnym.

6. Artykuły 87, 88 i 89 Traktatu nie stosują się do udziału państw członkowskich w finansowaniu ani do udziału w finansowaniu pochodzącego z wpływów o charakterze parafiskalnym lub z obowiązkowych składek państw członkowskich lub organizacji inicjujących w przypadku programów mogących

uzyskać wsparcie wspólnotowe z tytułu art. 36 Traktatu, zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Wydatki Wspólnoty

Finansowanie przez Wspólnotę działań, o których mowa w art. 1 ust. 1, odbywa się, w zależności od przypadku, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. d) lub zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

Artykuł 15

Zasady stosowania

Zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 16

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych ustanowiony na mocy art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

Artykuł 17

Konsultacje

Przed sporządzeniem wykazów określonych w art. 4, przed ustaleniem wytycznych określonych w art. 5, przed zatwierdzeniem programów, o których mowa w art. 6 i 9, przed podjęciem decyzji w sprawie przeprowadzenia działań zgodnie z art. 10 oraz przed przyjęciem zasad stosowania, o których mowa w art. 15, Komisja może zasięgnąć opinii:

a) grupy doradczej ds. promocji produktów rolnych, utworzonej na mocy decyzji Komisji 2004/391/WE ⁽²⁾;

b) technicznych grup roboczych „ad hoc”, w których skład wchodzi członkowie komitetu lub specjaliści do spraw promocji i reklamy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 120 z 24.4.2004, str. 50.

*Artykuł 18***Sprawozdanie**

Do dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, załączając w stosownych przypadkach właściwe propozycje.

Odesłania do uchylonych rozporządzeń traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia; są one odczytywane zgodnie z tabelami korelacji znajdującymi się w załączniku.

*Artykuł 19***Uchylenie**

Uchyla się rozporządzenia (WE) nr 2702/1999 i (WE) nr 2826/2000.

*Artykuł 20***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELE KORELACJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 19

1. Rozporządzenie (WE) nr 2702/1999

Rozporządzenie (WE) nr 2702/1999	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3 ustęp 2
Artykuł 4	Artykuł 3 ustęp 2 akapit ostatni
Artykuł 5 ustęp 1	Artykuł 4
Artykuł 5 ustęp 2	Artykuł 5 ustęp 2
Artykuł 6	Artykuł 5 ustęp 3
Artykuł 7 ustęp 1 akapit pierwszy	Artykuł 6
Artykuł 7 ustęp 1 akapit drugi i ustęp 2	Artykuł 7 ustęp 1
Artykuł 7 ustęp 3	Artykuł 7 ustęp 2
Artykuł 7 ustępy 4, 5 i 6	Artykuł 8
—	Artykuł 9
Artykuł 7a	Artykuł 10
Artykuł 8 ustępy 1 i 2	Artykuł 11
Artykuł 8 ustępy 3 i 4	Artykuł 12
Artykuł 9 ustępy 1–4	Artykuł 13 ustępy 1–4
—	Artykuł 13 ustęp 5
Artykuł 9 ustęp 5	Artykuł 13 ustęp 6
Artykuł 10	Artykuł 14
Artykuł 11	Artykuł 15
Artykuł 12	Artykuł 16
Artykuł 12a	Artykuł 17
Artykuł 13	Artykuł 18
Artykuł 14	Artykuł 19
Artykuł 15	Artykuł 20

2. Rozporządzenie (WE) nr 2826/2000

Rozporządzenie (WE) nr 2826/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3 ustęp 1
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 5 ustęp 1
Artykuł 6 ustęp 1 akapit pierwszy	Artykuł 6
Artykuł 6 ustęp 1 akapit drugi i ustęp 2	Artykuł 7 ustęp 1
Artykuł 6 ustęp 3	Artykuł 7 ustęp 2
Artykuł 6 ustępy 4–6	Artykuł 8
Artykuł 7	Artykuł 9
Artykuł 7a	Artykuł 10
Artykuł 8	Artykuł 11 ustęp 1
Artykuł 9	Artykuł 13
Artykuł 10 ustęp 1	Artykuł 11 ustęp 2
Artykuł 10 ustępy 2 i 3	Artykuł 12
Artykuł 11	Artykuł 14
Artykuł 12	Artykuł 15
Artykuł 13	Artykuł 16
Artykuł 13a	Artykuł 17
Artykuł 14	Artykuł 18
Artykuł 15	Artykuł 19
Artykuł 16	—
Artykuł 17	Artykuł 20

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 4/2008**z dnia 4 stycznia 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 4 stycznia 2008 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	175,4
	MA	49,1
	TN	129,8
	TR	126,4
	ZZ	120,2
0707 00 05	JO	172,9
	MA	54,7
	TR	154,4
	ZZ	127,3
0709 90 70	MA	59,2
	TR	124,8
	ZZ	92,0
0805 10 20	EG	64,5
	IL	47,6
	MA	57,6
	TR	70,1
	ZA	34,0
	ZZ	54,8
0805 20 10	MA	78,2
	ZZ	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	29,7
	IL	64,4
	TR	71,9
	ZZ	55,3
0805 50 10	EG	129,4
	TR	123,5
	ZA	134,4
	ZZ	129,1
0808 10 80	CN	94,1
	MK	32,1
	US	106,5
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	39,8
	US	107,9
	ZA	136,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 5/2008**z dnia 4 stycznia 2008 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1282/2001 w odniesieniu do końcowej daty składania deklaracji zbiorów i produkcji na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 73,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2001 ⁽²⁾ przewiduje składanie przez producentów deklaracji zbiorów i produkcji najpóźniej do dnia 10 grudnia, w celu zapoznania się w odpowiednim czasie z sytuacją dotyczącą produkcji wina we Wspólnocie.

(2) W jednym z państw członkowskich zaistniał problem zdolności przerobowych w niektórych ośrodkach informatycznych, w których producenci muszą składać przedmiotowe deklaracje. Rozpatrzenie wszystkich deklaracji w tych ośrodkach przed wyznaczonym terminem jest niemożliwe.

(3) Aby zaradzić tej sytuacji, niezależnej od producentów, i uniknąć ich niesłusznego karania, należy wyznaczyć producentom dodatkowy termin składania deklaracji zbiorów i produkcji.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1282/2001, w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 deklaracje, o których mowa w art. 2 i 4 tego rozporządzenia, można składać do dnia 31 stycznia 2008 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 29.6.2001, str. 14.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 6/2008**z dnia 4 stycznia 2008 r.****ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego****(Wersja skodyfikowana)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i mięsa koziego⁽¹⁾, w szczególności jego 12 ust. 2 i art. 24,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2 i art. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3446/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego⁽³⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać skodyfikowane.
- (2) Oprócz ogólnych zasad określonych w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 należy przyjąć szczegółowe zasady przyznawania dopłat do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego.
- (3) Jeżeli dopłaty takie mają osiągnąć zamierzony cel, powinny być przyznawane wyłącznie osobom fizycznym lub prawnym prowadzącym działalność gospodarczą w Wspólnocie, których działalność i doświadczenie w tym sektorze dają dostateczną gwarancję, że składowanie odbywać się będzie w zadawalający sposób i które posiadają odpowiednie zaplecze przechowalnicze na obszarze Wspólnoty.

(1) Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2). Rozporządzenie (WE) nr 2529/2001 zostanie zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

(2) Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

(3) Dz.U. L 333 z 30.11.1990, str. 39. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

(4) Zob. załącznik I.

(4) Z tych samych przyczyn dopłaty powinny być przyznawane z tytułu składowania produktów zamrożonych o dobrej jakości handlowej, wyprodukowanych we Wspólnocie zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁵⁾, których poziom radioaktywności nie przekracza maksymalnych wartości dopuszczonych w ramach rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych z państw trzecich po awarii elektrowni atomowej w Czernobylu⁽⁶⁾.

(5) Należy przyjąć przepisy mające na celu zapewnienie, że omawiane zwierzęta są poddawane ubojowi wyłącznie w rzeźniach, które są zatwierdzone i nadzorowane.

(6) Aby program stał się bardziej efektywny, umowy muszą odnosić się do pewnej minimalnej ilości rozdzielonej odpowiednio na produkty oraz muszą być określone zobowiązania, z jakich umawiająca się strona musi się wywiązać zwłaszcza, jeżeli chodzi o te, które umożliwiają agencji interwencyjnej przeprowadzenie efektywnej kontroli warunków składowania.

(7) Należy określić, jako procentową część kwoty dopłaty, kwotę zabezpieczenia w celu zapewnienia przestrzegania zobowiązań umownych.

(8) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽⁷⁾ należy zdefiniować podstawowe wymagania, jakie muszą być spełnione, aby wadium zostało zwolnione. Przechowywanie objętej umową ilości przez określony czas stanowi jeden z podstawowych warunków przyznania dopłaty do prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego. Biorąc pod uwagę zwyczaje handlowe i względy praktyczne, należy dopuścić pewne tolerancje w odniesieniu do wspomnianej ilości.

(5) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

(6) Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

(7) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.

- (9) W przypadku gdy nie są spełnione pewne wymagania dotyczące składowanych ilości, przy zwalnianiu wadium i przyznawaniu dopłaty powinna obowiązywać zasada proporcjonalności.
- (10) W celu usprawnienia programu umawiająca się strona powinna mieć możliwość uzyskania zaliczki z tytułu dopłaty pod warunkiem wpłacenia wadium i należy ustalić zasady dotyczące składania podań o dopłaty, załączanych dokumentów potwierdzających i terminu płatności.
- (11) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2799/98 i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie i zmieniające niektóre rozporządzenia⁽¹⁾ należy określić terminy operacyjne dla kursu wymiany mające zastosowanie do pomocy i zabezpieczeń w przypadku dopłat do prywatnego składowania.
- (12) Poprzednie doświadczenia z innymi programami dotyczącymi prywatnego składowania produktów rolnych wskazują na potrzebę określenia, w jakim zakresie obowiązuje rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów⁽²⁾ przy określaniu okresów i terminów podanych w ramach takich programów i ścisłego określenia dat początku i zakończenia okresu składowania.
- (13) W szczególności art. 3 ust. 4 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1182/71 przewiduje, że w przypadku gdy ostatnim dniem danego okresu jest święto państwowe, niedziela lub sobota, okres ten powinien zakończyć się z chwilą upływu ostatniej godziny następnego dnia roboczego. Zastosowanie tego przepisu wobec umów składu może nie leżeć w interesie posiadaczy składów i może prowadzić do różnic w traktowaniu. W związku z tym należy zastosować odstępstwo w sprawie określenia ostatniego dnia składowania w ramach umowy.
- (14) Należy przyjąć przepis w sprawie proporcjonalności przy przyznawaniu dopłat, w przypadku gdy okres składowania nie był pełny.
- (15) Zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 procedura przetargowa obowiązuje w przypadku istnienia szczególnie trudnej sytuacji na rynku w obszarze notowań lub szeregu tych obszarów. Zaproszenia do przetargu powinny być wynikiem decyzji Komisji podjętych zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (16) Celem procedur przetargowych jest ustalenie kwoty dopłat. Przy wyborze oferentów należy preferować oferentów korzystniejszych dla Wspólnoty. W związku z tym można ustalić maksymalną kwotę subwencji, w odniesieniu do której będą wybierani oferenci. Jeśli żadna z ofert przetargowych nie spełnia wymogów, żadna nie musi zostać wybrana.
- (17) Należy przyjąć przepis dotyczący systemu kontroli, aby uniknąć nieuzasadnionego przyznania dopłaty. W tym celu państwa członkowskie powinny dostosować kontrole różnych etapów składowania.
- (18) Należy podjąć kroki mające na celu zapobieganie i karanie uchybień i nadużyć finansowych. W tym celu, w przypadku fałszywej deklaracji, należy wykluczyć umawiającą się stronę od otrzymania dopłat do prywatnego składowania na sześć miesięcy, licząc od daty wykrycia fałszerstwa.
- (19) Aby dać Komisji ogólny przegląd efektu programu prywatnego składowania, państwa członkowskie powinny dostarczać niezbędne informacje.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Owiec i Kóz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przyznanie dopłaty do prywatnego składowania, przewidziane w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001, jest uwarunkowane spełnieniem wymagań przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 873/2007 (Dz.U. L 193 z 25.7.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

Artykuł 2

1. Umowy dotyczące prywatnego składowania baraniny i mięsa koziego są zawierane między agencjami interwencyjnymi państw członkowskich oraz osobami fizycznymi lub prawnymi, zwanymi dalej „umawiającymi się stronami”:

- a) które prowadziły działalność gospodarczą w sektorze mięsa i żywca przez co najmniej dwanaście miesięcy i są oficjalnie zarejestrowane w państwie członkowskim; oraz
- b) które posiadają we Wspólnocie odpowiednie pomieszczenia i urządzenia.

2. Dopłaty do prywatnego składowania mogą być przyznane wyłącznie na tusze jagnięce poniżej dwunastu miesięcy oraz na części tych tuszy, mające odpowiednią jakość handlową, pochodzące od zwierząt hodowanych we Wspólnocie w ciągu co najmniej poprzednich dwóch miesięcy i ubitych nie wcześniej niż dziesięć dni przed datą oddania produktu do składowania zgodnie z art. 4 ust. 3.

3. Przedmiotem umowy składu nie może być mięso o poziomie radioaktywności przekraczającym maksymalne poziomy dopuszczone przepisami Wspólnoty. Poziomy stosowane do produktów pochodzących ze Wspólnoty to poziomy określone w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 737/90. Poziomy skażenia radioaktywnego produktu sprawdzany jest jedynie wtedy, gdy wymaga tego sytuacja, oraz w niezbędnym okresie. W koniecznych przypadkach, czas trwania i zakres kontroli zostają ustalone zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

4. Umowy nie mogą być zawierane na ilości mniejsze, niż ilości minimalne, określane dla każdego produktu.

5. Mięso musi być umieszczone w składzie w stanie świeżym i przechowywane w stanie zamrożonym.

Artykuł 3

1. Wnioski o zawarcie umów lub oferty i umowy mogą dotyczyć tylko jednego z produktów, dla których może być przyznana dopłata.

2. Wniosków o zawarcie umów lub ofert nie przyjmuje się, jeżeli nie zawierają dokładnych informacji, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), d) i e), oraz jeżeli nie przedstawiono dowodu złożenia zabezpieczenia.

3. Umowy zawierają następujące szczegółowe informacje:

- a) deklarację, w której umawiająca się strona zobowiązuje się umieścić w składzie i składować wyłącznie produkty, spełniające warunki określone w art. 2 ust. 2 i 3;
- b) opis i ilość produktu, który ma być składowany;
- c) termin przekazania do składowania, o którym mowa w art. 4 ust. 3, całej ilości wymienionej w lit. b) niniejszego ustępu;
- d) czas składowania;
- e) kwotę dopłaty za jednostkę wagi;
- f) kwotę zabezpieczenia;
- g) postanowienie, umożliwiające skrócenie lub przedłużenie okresu składowania na warunkach określonych w rozporządzeniach wspólnotowych.

4. Umowy nakładają na umawiającą się stronę co najmniej następujące zobowiązania:

- a) umieszczenie w składzie uzgodnionej ilości produktu przez okres przewidziany w art. 4, na własne ryzyko i koszt, w warunkach zapewniających utrzymanie charakterystyki produktu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 przez czas trwania okresu umownego bez zmiany, zastępowania i przenoszenia przechowywanego produktu do innego składu; jednak, w wyjątkowych przypadkach i na odpowiednio umotywowaną prośbę, agencja interwencyjna może wydać zgodę na przeniesienie składowanych produktów;
- b) powiadomienie agencji interwencyjnej, z którą zawarto umowę, o dacie i miejscu składowania oraz ilości produktu, który ma być przechowywany w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem przechowywania poszczególnych partii w rozumieniu art. 4 ust. 1 akapit drugi; agencja interwencyjna może wymagać, aby informacje te zostały przekazane co najmniej na dwa dni robocze przed rozpoczęciem składowania poszczególnych partii;
- c) przesłanie do agencji interwencyjnej dokumentów dotyczących operacji przyjmowania na skład nie później niż w ciągu miesiąca od daty, o której mowa w art. 4 ust. 4;

- d) składowanie produktów zgodnie z wymaganiami co do identyfikacji, o których mowa w art. 13 ust. 4;
- e) zezwolenie agencji w dowolnym momencie na przeprowadzenie kontroli, czy wszystkie zobowiązania wynikające z umowy są przestrzegane.

Artykuł 4

1. Umieszczenie w składzie musi nastąpić nie później niż 28 dnia po zawarciu umowy.

Produkty mogą być umieszczane w składzie pojedynczymi partiami, z których każda reprezentuje ilość umieszczoną w składzie danego dnia według umowy i według składów.

2. Pod ścisłym nadzorem agencji interwencyjnej i w chwili przekazywania mięsa do składowania umawiające się strony mogą je rozbić albo częściowo lub całkowicie trybować, cały towar lub tylko jego część, z zastrzeżeniem, że dotyczy to wystarczającej ilości tusz, aby zapewnić, że w składzie znajduje się tonaż wyszczególniony w zawartej umowie oraz że całe mięso, które otrzymano w wyniku wyżej wymienionych operacji, zostanie umieszczone w składzie. Zamiar wykorzystania tej możliwości zgłasza się nie później niż w dniu rozpoczęcia przekazywania mięsa do składowania. Niemniej jednak agencja interwencyjna może zażądać przekazania takiej informacji co najmniej na dwa dni robocze przed rozpoczęciem przyjmowania do składowania każdej partii.

Duże ścięgna, chrząstki, kości, kawałki tłuszczu i inne odpady powstałe przy rozbiórce albo częściowym lub całkowitym trybowaniu nie mogą być składowane.

3. Przyjmowanie do składowania rozpoczyna się, oddzielnie dla każdej partii o zakontraktowanej wielkości, w dniu, w którym przechodzi ona pod kontrolę agencji interwencyjnej.

Jest to dzień, w którym ustala się wagę netto świeżego produktu schłodzonego:

- a) w składzie, jeśli mięso zostaje zamrożone na miejscu;
- b) w miejscu zamrażania, jeśli mięso jest zamrażane w odpowiednich pomieszczeniach i urządzeniach poza miejscem składowania.

Jednak w przypadku gdy do składowania przekazywane jest mięso rozebrane albo po częściowym lub całkowitym trybo-

waniu, ważenie obejmuje produkty faktycznie umieszczone w składzie i można je przeprowadzić w miejscu rozbioru albo częściowego lub całkowitego trybowania.

Określenie wagi produktów, które mają być przekazane do składowania, nie może nastąpić przed zawarciem umowy.

4. Umieszczanie w składzie kończy się w dniu, w którym ostatnia partia ilości umownej została umieszczona w składzie.

Dzień ten będzie dniem, w którym wszystkie produkty objęte umową znajdują się w miejscu ostatecznego przechowywania, świeże lub zamrożone.

Artykuł 5

1. Kwota zabezpieczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 2, nie przekroczy 30 % kwoty dopłaty, o którą wnioskowano.

2. Główne wymogi, w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 obejmują: niewycofywanie wniosku o zawarcie umowy ani oferty oraz przechowywanie co najmniej 90 % ilości umownej przez okres składowania objęty umową, na własne ryzyko umawiającej się strony i w warunkach określonych w art. 3 ust. 4 lit. a) niniejszego rozporządzenia.

3. Artykułu 27 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 nie stosuje się.

4. Zabezpieczenia zostają zwolnione niezwłocznie, jeśli wniosek o zawarcie umowy lub oferta nie zostaną przyjęte.

5. W przypadku gdy termin umieszczenia w składzie, określony w art. 4 ust. 1, jest przekroczony, zabezpieczenie ulega przypadkowi zgodnie z art. 23 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Z zastrzeżeniem przepisów art. 6 ust. 3, jeśli termin określony w art. 4 ust. 1 zostaje przekroczony o więcej niż 10 dni, pomocy nie przyznaje się.

Artykuł 6

1. Kwota dopłaty zostaje ustalona na jednostkę wagi i odnosić się do wagi określonej zgodnie z art. 4 ust. 3.

2. Z wyjątkiem przepisów ust. 3, umawiające się strony uprawnione są do uzyskania dopłaty, jeżeli spełniają wymogi pierwotne, o których mowa w art. 5 ust. 2.

3. Dopłatę wypłaca się za dostarczoną ilość umowną.

Jeśli ilość rzeczywiście przechowywana w okresie umownym jest mniejsza niż ilość umowna i:

- a) nie mniejsza niż 90 % tej ilości, dopłata zostaje zmniejszona proporcjonalnie;
- b) mniejsza niż 90 % lecz nie mniejsza niż 80 % tej ilości, dopłata za ilość rzeczywiście przechowywaną zostaje zmniejszona o połowę;
- c) mniejsza niż 80 % tej ilości, dopłaty nie wypłaca się.

4. Po trzech miesiącach składowania w ramach umowy, na wniosek umawiającej się strony, może być wypłacona zaliczka, pod warunkiem jednak, że złoży ona zabezpieczenie równe kwocie zaliczki plus 20 %.

Zaliczka nie przekracza kwoty dopłaty należnej za trzy miesiące składowania.

Artykuł 7

1. Z wyjątkiem sytuacji wystąpienia siły wyższej wniosek o wypłatę subwencji i dokumenty towarzyszące muszą być złożone u właściwych władz w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu maksymalnego umownego okresu składowania. Jeśli dokumenty towarzyszące nie mogły być złożone w zakładanym terminie, mimo iż partner umowy dokładał starań, by zdobyć je na czas, dodatkowy okres, który nie może jednak przekroczyć sześciu miesięcy, może być przyznany w celu ich skompletowania.

2. Z wyjątkiem sytuacji zaistnienia siły wyższej, o której mowa w art. 10, oraz przypadków, gdy rozpoczęto postępowanie w sprawie uprawnienia do otrzymania dopłaty, zostanie ona wypłacona przez właściwe władze możliwie jak najszybciej, lecz nie później niż trzy miesiące od dnia złożenia przez umawiającą się stronę żądania zapłaty wraz z dokumentami towarzyszącymi.

Artykuł 8

Terminy operacyjne dla kursu wymiany mające zastosowanie do pomocy i zabezpieczeń to odpowiednio terminy określone w art. 2 ust. 5 i w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1913/2006.

Artykuł 9

1. Okresy, terminy i limity czasowe, określone w niniejszym rozporządzeniu, ustalane są zgodnie z rozporządzeniem (EWG, Euratom) nr 1182/71. Jednak art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia nie ma zastosowania do określania okresu składowania, o którym mowa w art. 3 ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia

lub jak zmieniono art. 3 ust. 3 lit. g) niniejszego rozporządzenia.

2. Pierwszym dniem składowania w ramach umowy jest dzień, który następuje po dniu zakończenia przyjmowania do przechowywania.

3. Odbieranie ze składowania może rozpocząć się w dniu, który następuje po ostatnim dniu składowania w ramach umowy.

4. Umawiająca się strona zawiadamia agencję interwencyjną odpowiednio wcześniej o zamierzonym rozpoczęciu usuwania ze składu; agencja ta może żądać, by zawiadomienie to zostało przekazane co najmniej na dwa dni robocze przed tym dniem.

W przypadku niedopełnienia obowiązku zawiadomienia agencji interwencyjnej, lecz jeśli wystarczająco oczywisty dowód dostarczono w okresie 30 dni od daty usunięcia ze składu, w sposób zadowalający właściwe władze odnośnie do terminu usunięcia ze składu i ilości dopłata zostaje przyznana, bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 3, i 15 % zabezpieczenia za ilość, o której mowa, zostaje zatrzymane.

We wszystkich innych przypadkach niedopełnienia obowiązku dopłata nie zostaje w ogóle wypłacona w ramach umowy, o której mowa, i całość zabezpieczenia w ramach umowy, o którym mowa, zostaje zatrzymana.

5. Z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej, o której mowa w art. 10, jeśli umawiająca się strona przeoczy koniec okresu składowania w ramach umowy, każdy dzień kalendarzowy, w którym obowiązek nie został dopełniony, spowoduje obniżenie o 10 % kwoty dopłaty dla umowy, o której mowa.

Artykuł 10

W przypadkach wystąpienia siły wyższej mającej wpływ na wykonywanie przez umawiającą się stronę obowiązków umownych, właściwe władze zainteresowanego państwa członkowskiego podejmują decyzję, co do środków, jakie uznają za stosowne w odniesieniu do zaistniałej sytuacji. Władze te zawiadamiają Komisję o każdym przypadku wystąpienia siły wyższej oraz o działaniach podjętych w tej sprawie.

ROZDZIAŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

Artykuł 11

Jeśli kwota dopłaty ustalana jest wcześniej przy stawce ryczałtowej zaliczki:

- a) wniosek o zawarcie umowy składa się we właściwej agencji interwencyjnej zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2;

b) decyzje dotyczące wniosków o zawarcie umów są podawane do wiadomości przez właściwą agencję interwencyjną dla każdego wnioskodawcy listem poleconym, faksem, drogą elektroniczną lub dostarczony za potwierdzeniem odbioru w ciągu pięciu dni roboczych od dnia złożenia wniosku, pod warunkiem że Komisja nie przyjmie specjalnych środków w okresie interwencyjnym.

Jeśli badanie wykaże nadużywanie systemu przedstawionego w tym rozporządzeniu lub jeśli istnieje ryzyko nadużyć, podjęte środki mogą obejmować:

- zawieszenie stosowania tego rozporządzenia na nie więcej niż pięć dni roboczych. W takim przypadku wnioski o zawarcie umów złożone w tym okresie nie są zatwierdzone,
- ustalenie procentu, o jaki zredukowane będą ilości zawarte we wnioskach w sprawie zawarcia umowy, z zastrzeżeniem, gdzie sytuacja tego wymaga, zachowania wymogu stosowania cen minimalnych,
- odrzucenie wniosków złożonych przed okresem zawieszenia, względem których decyzja musiałaby być podjęta w okresie zawieszenia.

Jeśli zostanie przyjęta oferta, umowę uważa się za zawartą w dniu wysłania zawiadomienia, o którym mowa w lit. b) akapit pierwszy. Agencja interwencyjna określa właściwą datę, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. c).

Artykuł 12

1. Jeśli dopłata przyznana jest w wyniku przetargu:
 - a) rozporządzenie wydające zaproszenie do przetargu zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001 określa warunki ogólne, produkty, które mają być składowane, limity czasowe (data i godzina) składania ofert oraz ilości minimalne, na jakie oferta może być złożona;
 - b) oferty muszą być przedstawione w euro i złożone we właściwej agencji interwencyjnej zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2;
 - c) oferty zostaną zbadane na zamkniętym zebraniu agencji interwencyjnej państw członkowskich; osoby obecne na zebraniu zostaną zaprzysiężone w celu zachowania tajemnicy służbowej;

d) składane oferty przesłane zostaną anonimowo do Komisji za pośrednictwem państw członkowskich, tak aby dotarły tam nie później niż w drugim dniu roboczym po ostatnim dniu składania ofert, oznaczonym w zaproszeniu;

e) jeśli nie zostanie złożona żadna oferta, państwa członkowskie zawiadomią Komisję o tym fakcie w terminie określonym w lit. d);

f) na podstawie otrzymanych ofert Komisja podejmie decyzję zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001, czy ustalić najwyższą kwotę dopłaty czy też nie przyznawać dopłaty;

g) jeśli zostanie określona najwyższa kwota dopłaty, przyjęte zostaną oferty nie przewyższające tej kwoty.

2. W ciągu pięciu dni roboczych następujących po dniu, w którym państwa członkowskie zostaną zawiadomione o decyzji Komisji, właściwa agencja interwencyjna zawiadamia wszystkich oferentów o podjętej decyzji listem poleconym, tele faksem, drogą elektroniczną lub za pisemnym potwierdzeniem odbioru.

Jeśli zostanie przyjęta oferta, umowę uważa się za zawartą w dniu wysłania przez agencję interwencyjną zawiadomienia do oferenta, zgodnie z pierwszym podpunktem. Agencja interwencyjna określa właściwą datę, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. c).

ROZDZIAŁ III

KONTROLA I SANKCJE

Artykuł 13

1. Państwa członkowskie zapewnią dotrzymanie warunków, na jakich przyznane zostało prawo do dopłaty. W tym celu wyznaczają one krajowe władze odpowiedzialne za kontrolę transakcji składu.

2. Umawiająca się strona udostępni władzom odpowiedzialnym za kontrolę transakcji składu wszelką dokumentację dla każdej umowy, zezwalając zwłaszcza na kontrolę następujących informacji o produktach przekazanych do prywatnego składowania:

a) prawo własności w chwili oddawania do składowania;

b) data przekazania do składowania;

- c) waga i liczba kartonów lub jednostek innych opakowań; — opieczetowanie wszystkich produktów składowanych w ramach umowy zgodnie z ust. 4 akapit drugi, lub
- d) obecność produktów w składzie; — niezapowiedziane kontrole wrywkowe w celu stwierdzenia obecności produktu w składzie. Pobrane próbki muszą być reprezentatywne i odpowiadać co najmniej 10 % całkowitej ilości oddanej do przechowywania w każdym państwie członkowskim w ramach instrumentu dotowania prywatnego składowania. Takie kontrole obejmą, poza kontrolą rachunków, o których mowa w ust. 3, rzeczywistą kontrolę wagi oraz rodzaju produktów oraz ich oznakowania. Taka kontrola musi obejmować co najmniej 5 % ilości, której dotyczy kontrola.
- e) obliczona data zakończenia minimalnego okresu umownego przechowywania oraz, w razie stosowania art. 9 ust. 5, rzeczywista data usunięcia ze składu.
3. Umawiająca się strona lub, w danym przypadku, zarządzający składem, prowadzi ewidencję zapasów dostępnych w składzie, obejmującą dla każdej umowy:

- a) oznakowanie produktów umieszczonych u prywatnego magazyniera; Koszty opieczetowania i przechowania podczas operacji kontrolnych ponosi umawiająca się strona.
- b) datę umieszczenia do przechowywania oraz wyliczony termin zakończenia minimalnego umownego okresu przechowywania oraz rzeczywistą datę usunięcia ze składu;
6. Kontrole dokonane zgodnie z ust. 5 są przedmiotem raportu, stwierdzającego:

- c) liczbę tusz i półtuszy, kartonów lub innych jednostek przechowywanych oddzielnie, opis produktów oraz wagę każdej palety lub innych jednostek przechowywanych oddzielnie, ewidencjonowaną, w razie potrzeby, w oddzielnych partiach;
- a) datę kontroli;
- d) miejsce produktu w składzie. b) czas jej trwania; oraz
- c) przeprowadzone czynności.

4. Produkty składowane muszą być łatwo rozpoznawalne i muszą być oznakowane indywidualnie zgodnie z umową. Każda paleta i ewentualnie każda jednostka przechowywana oddzielnie musi być oznakowana, tak aby był widoczny numer umowy, opis produktu i waga. Data przyjęcia do składowania powinna być zaznaczona na każdej partii, przyjętej danego dnia.

Gdy produkty przyjmowane są do składu władze odpowiedzialne za kontrolę sprawdzają oznakowanie, o którym mowa w pierwszym akapicie i mogą opieczetować produkt umieszczony do przechowywania.

5. Władze odpowiedzialne za kontrole podejmą:

- a) dla każdej umowy kontrolę zgodności ze wszystkimi wymogami art. 3 ust. 4;
- b) obowiązkową kontrolę w celu sprawdzenia, czy produkty znajdujące się w składzie podczas ostatniego tygodnia umownego okresu składowania.

Ponadto władze te podejmą:

Raport z kontroli musi być podpisany przez odpowiedzialnego urzędnika oraz przez umawiającą się stronę lub ewentualnie zarządzającego składem i musi być włączony do kartoteki płatności.

7. W przypadku znacznych nieprawidłowości, dotyczących co najmniej 5 % ilości produktów objętych jedną umową poddanych kontroli, weryfikacja zostaje rozszerzona na większą próbkę, którą określają władze odpowiedzialne za kontrole.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o takich przypadkach w ciągu czterech tygodni.

Artykuł 14

W przypadku gdy władze odpowiedzialne za kontrole stwierdzą i sprawdzą, że deklaracja, o której mowa w art. 3 ust. 3 lit. a), jest deklaracją fałszywą złożoną świadomie lub poprzez poważne zaniedbanie, umawiająca się strona, o której mowa, zostaje wyłączona z programu dotowania prywatnego składowania na sześć miesięcy, poczynając od miesiąca, w którym fałszerstwo zostało stwierdzone.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich środkach, podjętych w celu zastosowania niniejszego rozporządzenia.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję faksem lub drogą elektroniczną:
 - a) w poniedziałek i czwartek każdego tygodnia o ilościach produktów, dla których wnioski o zawarcie umów zostały złożone;
 - b) przed czwartkiem każdego tygodnia i zgodnie z podziałem według okresu składowania o produktach i ilościach, na które zawarto umowy w poprzednim tygodniu, podając podsumowanie produktów i ilości, na które zawarto umowy;
 - c) co miesiąc o produktach i ilościach całkowitych umieszczonych w składach;
 - d) co miesiąc o produktach i ilościach całkowitych faktycznie składowanych i o produktach i całkowitych ilościach, dla których umowny okres składowania się zakończył;

e) co miesiąc, jeśli okres składowania został skrócony lub przedłużony zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. g), lub skrócony zgodnie z art. 9 ust. 5, o produktach i ilościach, dla których okres składowania został zweryfikowany, oraz o pierwotnych, jak i zweryfikowanych miesiącach wyprowadzenia ze składu.

3. Stosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu zostaje zbadane zgodnie z procedurą określoną w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2529/2001.

Artykuł 16

Rozporządzenie (EWG) nr 3446/90 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3446/90
(Dz.U. L 333 z 30.11.1990, str. 39)

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1258/91
(Dz.U. L 120 z 15.5.1991, str. 15)

wyłącznie art. 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3533/93
(Dz.U. L 321 z 23.12.1993, str. 9)

wyłącznie art. 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1913/2006
(Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52)

wyłącznie art. 15

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 3446/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ustęp 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ustęp 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ustęp 1 tiret pierwsze	Artykuł 2 ustęp 1 litera a)
Artykuł 2 ustęp 1 tiret drugie	Artykuł 2 ustęp 1 litera b)
Artykuł 2 ustępy 2–5	Artykuł 2 ustępy 2–5
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4 ustęp 1	Artykuł 4 ustęp 1
Artykuł 4 ustęp 2 pierwsze, drugie i trzecie zdania	Artykuł 4 ustęp 2 akapit pierwszy
Artykuł 4 ustęp 2 czwarte zdanie	Artykuł 4 ustęp 2 akapit drugi
Artykuł 4 ustęp 3 akapit pierwszy część wprowadzająca zdanie pierwsze	Artykuł 4 ustęp 3 akapit pierwszy
Artykuł 4 ustęp 3 akapit pierwszy część wprowadzająca zdanie drugie	Artykuł 4 ustęp 3 akapit drugi zdanie wprowadzające
Artykuł 4 ustęp 3 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 4 ustęp 3 akapit pierwszy litera a)
Artykuł 4 ustęp 3 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 4 ustęp 3 akapit drugi litera b)
Artykuł 4 ustęp 3 akapit trzeci	Artykuł 4 ustęp 3 akapit trzeci
Artykuł 4 ustęp 3 akapit czwarty	Artykuł 4 ustęp 3 akapit czwarty
Artykuł 4 ustęp 4	Artykuł 4 ustęp 4
Artykuł 5 ustęp 1	Artykuł 5 ustęp 1
Artykuł 5 ustęp 2 zdanie wprowadzające i tiret pierwsze i drugie	Artykuł 5 ustęp 2
Artykuł 5 ustępy 3, 4 i 5	Artykuł 5 ustępy 3, 4 i 5
Artykuły 6, 7 i 8	Artykuły 6, 7 i 8
Artykuł 9 ustępy 1, 2 i 3	Artykuł 9 ustępy 1, 2 i 3
Artykuł 9 ustęp 4 akapit pierwszy	Artykuł 9 ustęp 4 akapit pierwszy
Artykuł 9 ustęp 4 akapit drugi zdanie wprowadzające i tiret pierwsze i drugie	Artykuł 9 ustęp 4 akapit drugi
Artykuł 9 ustęp 4 akapit trzeci wyrażenie wprowadzające i tiret pierwsze i drugie	Artykuł 9 ustęp 4 akapit trzeci
Artykuł 9 ustęp 5	Artykuł 9 ustęp 5
Artykuły 10, 11 i 12	Artykuły 10, 11 i 12
Artykuł 13 ustępy 1–4	Artykuł 13 ustępy 1–4
Artykuł 13 ustęp 5 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające i litery a) i b)	Artykuł 13 ustęp 5 akapit pierwszy wyrażenie wstępne i litery a) i b)
—	Artykuł 13 ustęp 5 akapit drugi wyrażenie wprowadzające
Artykuł 13 ustęp 5 akapit pierwszy litera c) tiret pierwsze i drugi	Artykuł 13 ustęp 5 akapit drugi tiret pierwsze i drugie
Artykuł 13 ustęp 5 akapit drugi	Artykuł 13 ustęp 5 akapit trzeci
Artykuł 13 ustęp 6 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 13 ustęp 6 akapit pierwszy zdanie wprowadzające

Rozporządzenie (EWG) nr 3446/90	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 13 ustęp 6 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 13 ustęp 6 akapit pierwszy litera a)
Artykuł 13 ustęp 6 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 13 ustęp 6 akapit pierwszy litera b)
Artykuł 13 ustęp 6 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 13 ustęp 6 akapit pierwszy litera c)
Artykuł 13 ustęp 6 akapit drugi	Artykuł 13 ustęp 6 akapit drugi
Artykuł 13 ustęp 7	Artykuł 13 ustęp 7
Artykuły 14 i 15	Artykuły 14 i 15
Artykuł 16	—
—	Artykuł 16
Artykuł 17 akapit pierwszy	Artykuł 17
Artykuł 17 akapit drugi	—
Załącznik	—
—	Załącznik I
—	Załącznik II